

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

OSTRAVA

Inspekční zpráva

Základní škola Bílovec, Komenského 3, okres Nový Jičín

Komenského 3/701, 743 01 Bílovec

Identifikátor školy: 600138429

Zřizovatel: Město Bílovec, Slezské náměstí 1, 743 01 Bílovec

Okresní úřad Nový Jičín, referát školství, Štefánikova 9, 741 11 Nový Jičín

Termín konání orientační inspekce: 9. - 15. leden 2001

Čj.	146 134/01-05 043
Signatura	on4cu121

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Bílovec, Komenského 3, okres Nový Jičín (k názvu školy viz vyjádření v oddílu HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ - Organizování této inspekční zprávy) je úplnou základní školou s 24 třídami 1. a 2. stupně. V době inspekce ji navštěvovali 632 žáci. Součástí školy je školní jídelna s kapacitou 900 jídel a školní družina s dvěma odděleními. Část tříd 1. stupně je umístěna v budově mateřské školy ve stejné ulici jako hlavní budova. Škola je příspěvkovou organizací. Při škole působí rada školy.

V 1. - 9. ročníku jsou žáci vzděláváni podle programu Základní škola schváleného MŠMT ČR pod čj. 16 847/96-2 s platností od 1. září 1996 včetně úprav a dodatků schválených MŠMT ČR pod čj. 25 018/98-22 s platností od 1. září 1998. Podle učebního plánu Základní školy s třídami s rozšířeným vyučováním jazyků čj. 16 333/96-22-21 jsou vyučováni žáci IX. A. Žáci čtyř tříd 2. stupně, a sice VI. B, VII. B, VIII. B a IX. B, jsou vzděláváni podle modelového učebního plánu vzdělávacího programu Základní škola pro třídy s rozšířeným vyučováním tělesné výchovy čj. 29 738/96-22-21.

Zřizovatel dosud nenaplnil ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Nestanovil totiž nestanovil obecní vyhláškou spádový obvod školy.

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

Tělesná výchova

Hospitováno bylo v jedné vyučovací hodině na 1. stupni základní školy a dále v jedenácti hodinách tříd 2. stupně. Z toho čtyři hodiny byly ve třídách s rozšířenou výukou tělesné výchovy.

Na 2. stupni základní školy byla v každém ročníku zřízena jedna třída s rozšířenou výukou tělesné výchovy se zaměřením na kopanou u chlapců a odbíjenou u dívek.

Vzhledem k současným prostorovým podmínkám školy probíhá výuka tříd 2. stupně ve dvouhodinových blocích. U tříd s rozšířenou výukou tělesné výchovy jsou u dívek i chlapců spojovány následné ročníky (šesté a sedmé, osmé a deváté).

Škola zřídila dvě skupiny zdravotní tělesné výchovy (jedna na 1. a jedna na 2. stupni) jako nepovinný předmět. Pro žákyně 8. a 9. ročníku byl zřízen nepovinný předmět zájmová tělesná výchova se zaměřením na odbíjenou. Žáci 7. ročníku se každoročně mohou zúčastnit lyžařského výcvikového kurzu se zaměřením na sjezdové lyžování.

Obsah výuky tělesné výchovy v třídách s rozšířenou výukou tělesné výchovy byl vhodně přizpůsoben prioritním sportům, svědčí o tom i předložené tematické plány. Stanovené výukové cíle odpovídaly ve sledovaných hodinách standardu vzdělávání a aktuálnímu složení tříd. Perspektivní i bezprostřední příprava pedagogů na výuku byla velmi dobrá.

Jeden z vyučujících tělesné výchovy získal pouze odbornou způsobilost (trenérský kurz). Chybějící pedagogická způsobilost vyučujícího se na kvalitě výuky tělesné výchovy negativně neprojevila. Pro výuku předmětu je využívána vlastní tělocvična standardních rozměrů a posilovna. Venkovní areál zahrnuje hřiště pro malou kopanou a košíkovou s asfaltovým povrchem. Do zahájení výstavby sportovní haly byl využíván i sektor pro skok daleký a sprinterská rovinka. Škola využívá pravidelně tělocvičnu místní tělovýchovné jednoty, běžecký ovál fotbalového klubu, plavecký bazén v Bílovci a příležitostně zimní stadion ve Studénce.

Prostorové podmínky lze v současné době hodnotit jako průměrné, po dokončení výstavby sportovní haly (závěr letošního školního roku) se výrazně zlepší. Výukové prostory i jejich sociální zázemí odpovídají psychohygienickým zásadám. Vybavení sportovním nářadím a především náčiním je hodnoceno jako velmi dobré a je průběžně doplňováno. Vyučující mají k dispozici dostatek odborných časopisů (Školní sport, TVM, Pro fotbal, Fotbal a trénink).

Struktura sledovaných vyučovacích hodin odpovídala věku, možnostem žáků i výukovým cílům. Vyučující dbali na bezpečnost, jejich organizační pokyny byly jasné a srozumitelné. Z pohotových reakcí žáků bylo zřejmé, že pokyny jsou běžně užívány. Náročnost učiva byla přiměřená, ve výuce bylo využíváno rozmanitých metod a pestrých forem. Metodické postupy byly správné a odpovídaly současnému stavu teorie a praxe výuky tělesné výchovy. Zohledňovány byly individuální schopnosti a potřeby žáků, organizace hodin umožňovala vesměs všem úspěšné uplatnění. Efektivita využití vyučovacího času byla vysoká, vhodně bylo využíváno posilovacích cvičení, následné relaxace i seznamování s teoretickými vědomostmi.

Žáci byli ve sledovaných hodinách pozitivně motivováni, při zadávání úkolů byly respektovány zásady přiměřenosti. V závěru hodin bylo prováděno celkové hodnocení, které bylo objektivní a obsahovalo i analýzu chyb.

Dohodnutá pravidla jednání mezi vyučujícími a žáky jsou známá, oboustranně akceptována a respektována. Komunikace byla založena na vzájemné důvěře a toleranci, projevy nežádoucího chování žáků nebyly v hospitovaných hodinách zaznamenány. Žáci projevovali k výuce pozitivní vztah.

Po zhodnocení všech dílčích prvků relevantních při hodnocení kvality vzdělávání byla celková úroveň výuky tělesné výchovy ve škole hodnocena jako velmi dobrá.

Cizí jazyky

O výuku jazyka anglického, který škola vedle jazyka německého nabízí svým žákům, je větší zájem. Škola se rozhodla ukončit rozšířenou výuku cizích jazyků v tomto školním roce.

Materiály předložené v průběhu inspekce neprokazují, že učivo tří etap vzdělávacího programu bylo rozděleno do jednotlivých ročníků (u tříd bez rozšířené výuky jazyků). Vyučující cizího jazyka zpracovali tematické plány, ale nevycházeli při jejich zpracování primárně z osnov, nýbrž z používaných učebnic. V mnoha případech došlo k přesunům učiva mezi jednotlivými etapami vzdělávacích programů až o dva roky. Bez okamžitých úprav tematických plánů některých ročníků nebude probráno učivo vzdělávacího programu, nebudou tedy splněny osnovy. Žáci 8. ročníku totiž zahájili v době, kdy to pokyny MŠMT ČR umožňovaly, výuku cizího jazyka až v 5. ročníku. Roční zpoždění ovšem nebylo při plánování výuky průběžně vyrovnáváno. Kladným prvkem v plánování výuky cizích jazyků je ohled na integrované žáky.

Personální podmínky výuky cizích jazyků jsou velmi dobré, předepsanou odbornou a pedagogickou způsobilost pro výuku cizího jazyka totiž získaly tři z vyučujících. Ve zbývajících případech jde o vyučující, kteří získali rozsáhlé znalosti cizího jazyka a prokázali je např. složením státní zkoušky v jazykové škole, chybí jim však systematická znalost metodiky výuky cizího jazyka, což se v různé míře projevilo v menších či větších potížích při zařazování motivačních prvků, při orientaci výuky na získání komunikativních dovedností, při nácviku výslovnosti a metodickém zvládnutí práce se zvukovou nahrávkou.

Výuka byla realizována jak v kmenových třídách, tak v odborných učebnách vybavených pultem se sluchátkovou soupravou a nechybí videomagnetofon. Ke kvalitním učebnicím byly pořízeny odpovídající zvukové nahrávky. Vybavení školy pomůckami a odbornou literaturou pro výuku cizích jazyků je velmi dobré.

Rozdíly v úrovni hospitovaných hodin byly značné. Vzhledem k skutečnostem zmíněným

v pasážích věnovaných plánování a odbornosti výuky, je to pochopitelné. Kromě prvků již zmíněných v pasáži hodnotící personální podmínky výuky chyběla vstupní motivace v úvodu hodin, promyšlená práce s chybou a závěrečné hodnocení hodiny včetně sebehodnocení žáků. Interakce a komunikace odpovídala věku žáků v jednotlivých ročnících. Cizojazyčná atmosféra výuky např. při práci s učebnicí, ale i jindy (bez rušivých a zbytečných překladů do mateřského jazyka) byla pozorována jen v některých z hospitovaných hodin. Vyučující respektovali osobnost žáků. Základním prvkem ovlivňujícím komunikaci a interakci bylo řízení hodin založené na dominující roli vyučujících, žákům totiž často nebyl poskytnut dostatečný prostor k vyjádření, nebyli vybízeni k sebehodnocení, nebyli dotazováni na potíže, které se zvládnutím učiva mají.

Výuka cizích jazyků byla celkově hodnocena jako průměrná (hlavně s přihlédnutím k plánování výuky).

Český jazyk

Byly navštíveny hodiny českého jazyka všech vyučujících v třídách 5. až 9. ročníku. Úroveň zhlédnutých hodin byla celkem vyrovnaná, hodiny byly převážně hodnoceny jako průměrné nebo velmi dobré, dvě hodiny byly pro vysokou míru tvořivosti a motivace hodnoceny jako vynikající. Škola nabízí v oboru český jazyk jeden nepovinný předmět (cvičení z jazyka českého v 9. ročníku).

V plánování výuky, ani při následných hospitacích se neprojevila vnější a vnitřní diferenciacce, které by prokazovaly vazbu zvolených vyučovacích postupů na aktuálního složení tříd (např. ve třídách se specializovaným vyučováním, u dětí talentovaných či méně nadaných). Pro 30 žáků byly vytvořeny individuální učební plány. Reeducace žáků s dysfunkcemi probíhá mimo vyučování, individuální práce s těmito dětmi přímo v hodinách nebyla ve větší míře zaznamenána.

Personální podmínky pro výuku českého jazyka jsou celkově velmi dobré. Ovšem dvě z vyučujících českého jazyka nesplňují požadavky odborné a pedagogické způsobilosti pro daný stupeň základní školy. Na úrovni hospitovaných hodin se to negativně neprojevilo, jelikož všechny navštívené vyučovací hodiny byly hodnoceny kladně. Hospitace potvrdily převážně velmi dobrou metodickou i odbornou připravenost vyučujících založenou na zkušenosti, orientaci v problematice a v několika případech i na alternativních metodách. Předmětovou komisi českého jazyka na 2. stupni tvoří čtyři vyučující, na 1. stupni se problematikou výuky českého jazyka zabývá metodické sdružení. Projednávaná tematika se týká především organizačních záležitostí, méně již metodické nebo výukové problematiky. Systém pravidelného prověřování znalostí žáků je vytvořen. Žákovské písemnosti procházejí kontrolou, hodnocením a následnými opravami.

Vybavenost učeben a dalších výukových prostorů školy je na standardní úrovni. K výuce byla ve dvou případech využita učebna, v níž je umístěna žákovská knihovna. Další hodiny byly vyučovány v kmenových třídách, které poskytovaly dostatečné podmínky pro zvolené vyučovací metody a formy. Výuka předmětu je zajištěna učebnicemi z publikační řady SPN. Učitelům mají k dispozici audiovizuální či didaktická technika, ve dvou hodinách byl užit zpětný projektor. Běžně se pracovalo na tabuli, do sešitů, na pracovní folie.

V organizaci výuky se projevila zkušenost vyučujících. Obvykle vedly výuku převážně frontálním způsobem, tj. pracovaly s celou třídou, ale v několika případech byli žáci rozděleni do dvojic nebo pracovních skupin a zaměstnání samostatnou prací. Výuka byla řízena srozumitelnými pokyny, sled a výběr informací byl vhodný a přiměřený náročnosti učiva. Učitelky sledovaly během vyučovacího procesu především cíl výuky, který byl téměř ve všech

třídách splněn. Ve většině hodin zbyl časový prostor na shrnutí učiva a na závěrečné hodnocení práce třídy. V hodinách byly použity tvořivé formy vyvozování, výkladu, zadávání individuálních úkolů. Pozornost a zájem žáků se vyučující snažily získat především vstupními motivačními metodami a změnami činnosti. Velmi málo byly zařazovány relaxační chvilky. Převážně v nižších třídách byly pracovní aktivity střídány tak, aby žáci alespoň měnili pracovní polohy. Učivo bylo interpretováno správně, příklady při uvádění učiva byly promyšlené a funkční. Grafická úroveň zápisů na tabuli i vedení zápisů v žákovských sešitech byly na dobré úrovni. Žáci prokazovali aktivitu a snahu a projevíli dobré znalosti. Žáci byli vedeni k vhodným pracovním návykům. Při hodnocení žákovských výkonů byly oceňovány jejich úspěchy (pozitivní hodnocení). Činnosti byly poměrně často spojeny s dílčí nebo shrnující klasifikací.

Žáci byli kontrolováni a opravováni, mohli si zpětně porovnat výsledky mezi sebou. Analýza chyb byla prováděna, žáci byli vedeni k logickému odvozování a ke zdůvodňování správných tvarů. V respektování didaktických principů, až na zásadu individuálního přístupu k jednotlivým žákům, se neprojevily větší problémy.

Pravidla jednání daná školním řádem byla žáky, tak vyučujícími respektována. Žáci měli možnost vyjádřit vlastní názor, ne vždy však byly připraveny podmínky pro jejich souvislý slovní projev a pro podnětnou interakci. Vyjadřování vyučujících, jejich pohotovost a jazyková správnost byly velmi dobré. U všech vyučujících byla znatelná snaha o citlivý přístup, osobnost žáků byla respektována. Kázeňské problémy v době inspekční návštěvy nebyly zaznamenány, u žáků převládá kladný vztah k výuce.

Úroveň výuky českého jazyka je celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Dějepis

Byly navštíveny hodiny dějepisu ve dvou třídách 6. a 8. ročníku. Úroveň zhlédnutých hodin byla srovnatelná.

Personální podmínky pro výuku dějepisu jsou velmi dobré. Výuka probíhá v kmenových třídách, které poskytují pro výuku podnětné prostředí a dostatek prostoru pro zvolené metody i formy práce a splňují psychohygienické zásady. Učující podle potřeb a možností do hodiny přinášejí potřebné didaktické materiály. Výuka sledovaného předmětu byla dostatečně zajištěna odpovídajícím fondem učebnic, učebních textů, názornými didaktickými a audiovizuálními pomůckami. Mnohé z nich byly použity. V hodinách převažovala tradiční organizace výuky s prvky individuálních úkolů a samostatných prací skupin i jednotlivých žáků. Na počátku vyučovacího procesu byly stanoveny jasné a srozumitelné cíle vyučovacích hodin. Při výuce byly aplikovány především metody komunikativní, podpořené ukázkami z učebnic a dalších materiálů. V úvodních částech hodin učitelky využívaly většinou metody frontálního orientačního opakování, i když ani individuální zkoušení nebylo výjimkou. Nové učivo bylo uváděno většinou formou výkladu či formou dialogu a kontinuálně navazovalo na předcházející látku.

V závěru vyučovacích hodin byl věnován prostor shrnutí probraného učiva a zadání témat k domácí přípravě. Čas byl dostatečně využit, i když stanovené cíle nebyly úplně dosaženy. Žáci byli aktivizováni především praktičností učiva a v některých hodinách i vhodnou a efektní motivací. Z didaktických zásad byla respektována především zásada přiměřenosti a návaznosti.

Žáci byli vybízeni k diskusi, neprokázali však ve větší míře zájem či schopnost využít nabízený prostor pro samostatné vyjádření. Osobnost a individualita žáků byla plně respektována. Pohotovost a kvalita ústního i písemného projevu vyučujících byly na velmi dobré úrovni. Všichni vyučující dějepisu mají citlivý přístup k žákům, žádné kázeňské problémy v době návštěvy hodin nebyly zaznamenány, převládá pozitivní vztah k výuce.

Úroveň výuky dějepisu je celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Matematika

Hospitace proběhly celkem ve dvanácti vyučovacích hodinách u všech pedagogů vyučujících matematiku ve třídách 3. až 9. ročníku.

Výuku matematiky v 9. ročníku doplňuje nepovinný předmět cvičení z matematiky zaměřený na přípravu žáků k přijímacím zkouškám. Tematické plány ne vždy plně respektují osnovy příslušného ročníku. Většina z nich je směrem k obsahu učiva málo konkrétní, přidělené počty hodin jsou uváděny i pro větší celek sumárně, převážně nejsou uváděny hodiny určené k upevňování a prověřování vědomostí. Konkrétně vyučující 1. stupně mají k dispozici plány zpracované ve školním roce 1998-1999, které vycházejí z obsahu používaných učebnic. Tím dochází k rozšiřování tematických celků o učivo nad rámec osnov, případně k jeho přesunu do nižších ročníků. Na 2. stupni jsou tematické plány aktualizovány a zajišťují návaznost učiva.

Hodiny, v nichž proběhly hospitace, měly za cíl upevňování a prověřování znalostí a dovedností. V bezprostřední přípravě učitelů se projevovala nedostatečná promyšlenost organizace a náplně žakovských činností. K zlepšení situace by přispělo přehodnocení zavedených postupů uvádění nekvalifikovaných a začínajících učitelů a učitelů s krátkou praxí a prohloubení péče o další vzdělávání vyučujících v oblasti metod a forem práce, což by ovšem muselo být doplněno promyšleným ověřováním výsledků přímo ve výuce (kontrolní testy či písemné práce zadané a vyhodnocené vedením).

Pro personální podmínky výuky matematiky v zásadě platí stejné hodnocení jako pro personální podmínky uvedené u českého jazyka (dvě vyučující bez pedagogické a odborné způsobilosti), ovšem navíc je mezi učiteli matematiky více vyučujících, kteří začínají nebo mají krátkou praxi. Nezbytné kroky, které bude třeba přijmout při uvádění učitelů do praxe, byly už zmíněny. Učitelé navštěvují individuálně celookresní metodické akce dalšího vzdělávání, o jejichž náplni informují ostatní učitele na schůzkách metodického sdružení a předmětové komise matematiky. Podmínky pro samostudium nejsou v současné době vytvořeny – scházejí odborné časopisy a pedagogická literatura.

Výuka matematiky probíhá v kmenových učebnách, jejichž rozměry při počtu až třiceti žáků omezují volbu forem práce. Standardně uspořádané třídy vybavené opotřebovaným nábytkem mají spíše skromnou nástěnnou výzdobu, někdy doplněnou tabulkovými přehledy základních pouček a vzorců. Metodické pomůcky vhodně dotvářejí pracovní prostředí tříd 1. stupně. K dispozici jsou starší vydání učebnic (na 1. stupni Alter, na 2. stupni nakladatelství SNP z roku 1989 a 1990) a sbírek úloh. I když obměna učebnic ve škole probíhá průběžně, není zatím v matematice situace uspokojivá (formulace např. slovních úloh v učebnicích z roku 1989 a 1990 by mohla být předmětem oprávněné kritiky ze strany veřejnosti). Z důvodů nedostatku financí scházejí pomocné výukové materiály, ze kterých lze čerpat při přípravě samostatné práce žáků a názorné učební pomůcky. Stávající jsou opotřebované a ne vždy v množství potřebném pro výuku. Promítací technika, např. zpětné projektory, je k dispozici, avšak její uplatnění je vzhledem k technickému stavu omezeno. V hospitovaných hodinách se technika objevila v jednom případě. Osobní počítače ve vlastní výuce používány nejsou. Scházejí totiž výukové programy a jen část pedagogů je připravena na práci s počítačem. K dodržování psychohygienických zásad přispívá stavba rozvrhu hodin, v němž je matematika zařazována převážně do prvních a druhých vyučovacích hodin. Při vyučování jen někteří učitelé reagovali na jednostranné zatížení žáků (změnou činností a zařazováním relaxačních prvků). Pro podporu pozitivního vývoje žáka spojeného s pocitem úspěšnosti byla výjimečně využívána diferenciací, metodu individuálního učení volili učitelé často.

Ve všech hospitovaných hodinách byla zřejmá předchozí příprava zaměřená převážně na

obsahovou náplň. O nedostatečně promyšlené organizaci a náplni práce žáků již byla zmínka. Preferování učebního obsahu, charakteristické pro klasické pojetí výuky (dominantní úloha učitele, hromadné formy výuky), uplatňovala většina vyučujících. Zjevná byla tendence poskytnout žákům základní sumu vědomostí a dovedností (viz ovšem již zmíněné přesuny učiva z vyšších ročníků). Nejsledovanější výukovou formou byla frontální samostatná práce doplněná individuální prací jednoho nebo skupinky žáků u tabule, výklad učitele, případně frontální rozhovor.

I při samostatné práci, doplňované průběžnou i závěrečnou kontrolou výsledků a individuální pomocí učitele, byli žáci příliš vedeni. V malé míře byly diferenciací zohledňovány individuální možnosti, tempo, případně nadání jednotlivců a skupin. Žáci prokazovali schopnost aplikace osvojených postupů a odpovídající dovednosti. Obecně lze konstatovat jednostrannost ve volbě učebních materiálů (připravené tabule, učebnice), nedocení významu názorné výuky a málo příležitostí pro samostatný projev žáků. Rozdílná metodická a organizační zdatnost zapříčinila, že vyučovací čas nebyl vždy využit účelně a efektivně. Pouze malá část pedagogů se při výuce orientovala na osobnost žáka (jeho předpoklady a možnost). V souladu s hlavními zásadami realizovaného vzdělávacího programu volili vzdělávací postupy, které žáky podněcovaly, byly přiměřené jejich možnostem a směřovaly k reálně dosažitelným výsledkům (střídání organizačních forem – skupinové učení, volné učení, aplikační úlohy, diferencovaná výuka – náročností i množstvím úloh, cílené relaxační činnosti, pestré výukové materiály). U některých vyučujících se individuálně objevily nedostatky v organizaci a stavbě hodin, používání odborných matematických výrazů a pojmů a metodickém postupu řešení slovních úloh.

V hospitovaných hodinách se vstupní motivace omezovala na krátké, jednotvárné matematické rozcvičky, podnětné seznámení žáků s cílem hodiny nebo s jejím obsahem bylo spíše výjimkou. Výše uvedené výukové formy byly nepodnětné, jednotvárnost zadávaných příkladů, absence aplikačních a problémových úloh vedly k pasivitě až ztrátě zájmu. V některých třídách využívali učitelé motivaci výkonem a pochvalou. Závěrečné hodnocení výsledků vyučovacích činností s ohledem na cíl hodiny a výkony žáků bylo spíše výjimkou.

Z klimatu hospitovaných hodin lze usuzovat na pozitivní vzájemné vztahy, budované na autoritě učitele a respektování osobnosti žáka. Odlišnosti ve vzdělávacích postupech a výchovných postojích, vycházející ze znalosti vzájemného působení učitel-žák, nebyly pozorovány. Ojedinelé žakovské projevy mimo dohodnutý rámec vzájemné komunikace průběh hodiny výrazně neovlivnily, ale snížily vzdělávací výsledek. V dostatečné míře nebyl veden nácvik matematického vyjádření textu úloh, volbou úloh nebyly vytvořeny předpoklady pro nácvik logické úvahy a následnou diskusi k řešení. Verbální projev pedagogů měl dobrou úroveň, avšak objevovaly se nespisovné tvary, občas i odborné chyby.

V souhrnu je kvalita vzdělávání v matematice hodnocena jako průměrná.

Skupina přírodovědných předmětů

V průběhu inspekce byly hodnoceny předměty prvouka a přírodověda na 1. stupni a přírodopis spolu s fyzikou a chemií na 2. stupni základní školy. Celkem proběhly hospitace ve čtrnácti vyučovacích hodinách, a to ve třídách 1. - 9. ročníku.

Učivo přírodopisu se realizuje ve třídách VI.B, VII.A, VIII.A a IX.A podle osnov Ekologického přírodopisu. V současnosti není přírodovědné poznávání rozvíjeno nabídkou nepovinných či volitelných předmětů. S ohledem na starší vydání mnohých používaných učebnic dochází k zařazování témat, která již náleží do rozšiřujícího učiva. Bezprostřední příprava učitelů na výuku se zaměřuje především na obsah učiva, účelné využití učebních

pomůcek a organizační zvládnutí vyučovací hodiny. Méně se zabývá užitím podněcujících forem a metod výuky, práci s motivací žáků, diferenciací a hodnocením jejich činnosti. V přípravě se pozitivně projevuje snaha o uplatnění zásad soustavnosti a spojení teorie s praxí, která vychází z dlouholetých pedagogických zkušeností většiny učitelů.

Personální obsazení všech sledovaných přírodovědných předmětů na 2. stupni odpovídá požadavkům vyhlášky č.139/97 Sb. Na 1. stupni dvě vyučující (tři hodiny prvouky a dvě hodiny přírodovědy) nemají požadovanou odbornou a pedagogickou způsobilost, čímž dochází k porušení výše citované vyhlášky. Ostatní pedagogové jsou plně kvalifikovaní pro výuku sledovaných předmětů na 1. stupni základní školy. Nekvalifikovaná učitelka v současnosti studuje učitelství pro příslušný stupeň.

Škola nemá při poměrně vysoké naplněnosti tříd dostatek vhodných výukových prostor. K dispozici je odborná učebna fyziky a chemie, jež však zastaralým zařízením již neodpovídá současným potřebám pro zařazování nestandardních forem a metod práce. K názornému vyučování je vybavena mikroskopem s videokamerou, televizorem, radiomagnetofonem, videoprojektorem a zpětným projektorem. Při hospitacích byla sledována práce se zpětným projektorem, uplatnění ostatní audiovizuální techniky nebylo až na jeden případ zaznamenáno. V předmětech fyzika a chemie byla často a účinně využívána laboratorní technika a další pomůcky k demonstracím a frontálně vedeným pokusům. Zabezpečení učebními pomůckami a dalšími studijními materiály pro přírodovědné předměty v zásadě odpovídá potřebám výuky, přesto je vhodná jejich modernizace a doplnění. Z přidělených finančních prostředků na pomůcky se v poslední době nakupovala zejména didaktická technika a provádí se průběžná obměna učebnic. Mezi kmenovými učebnicemi jsou výrazné individuální rozdíly v respektování základních psychohygienických podmínek výuky (např. naplněností třídy, úrovní estetické výzdoby, světelnosti apod.). Sporadické vybavení učeben podnětnými materiály k probíranému učivu nepodporuje prvky informační výchovy žáků. Na 1. stupni užívají žáci učebnice především z nakladatelství Fortuna a Prodos, 2. stupeň prochází v současnosti obměnou, stávající stav je velmi poznamenán užíváním učebnic staršího vydání. Nákup populárně naučných časopisů pro děti, odborných a pedagogických publikací pro pedagogy je limitován přidělenými finančními prostředky.

Nejčastěji užívanými metodami na obou stupních jsou frontálně vedené vysvětlování učiva doplňované řízeným rozhovorem a individuální práce s učebnicí. Vřazování aktivizujících metod výuky (např. užití pracovních listů, kooperativní činnosti při skupinové práci, prvky projektového vyučování apod.), které by podporovaly tvořivé poznávání, bylo spíše výjimečné. Učitelé vždy dbají o návaznost učiva na již známé vědomosti, účelně jsou rovněž uplatňovány mezipředmětové vztahy. Obsah učiva je učiteli předáván věcně a odborně správně. V hospitovaných hodinách docházelo k minimální diferenciaci výuky. Respektování možností a potřeb jednotlivých žáků, včetně žáků se specifickou poruchou učení, nebylo zaznamenáno. Učitelé nevyužívají pohybu po třídě ke korekci procesu učení a individuální pomoci žákům, převládá snaha o udržení vysokého tempa výuky. Struktura hodin a převažující stereotypní frontální metody spíše odpovídají žákům starší věkové skupiny. Nerespektováním psychohygienických zásad a věkových zvláštností žáků se snižuje soustředěnost a zájem o učivo.

Obecně není docenován význam úvodní motivace, což má vliv na pracovní klima zvláště v hodinách výuky 1. stupně. Předávání hotových poznatků, přílišné vedení činností spolu s nízkou podnětností užívaných metod nemají dostatečný povzbuzující účinek. Probouzení zájmu je podporováno zejména soutěživými hrami a účelným užíváním pomůcek. Ověřování znalostí a dovedností je prováděno běžnými metodami (např. formou užití testů, realizací otázek a úkolů v učebnicích). Hodnocení práce žáků je mnohdy jednostranně orientováno na

klasifikaci, poměrně často chybí závěrečné shrnutí a zhodnocení práce v hodině. Zpětná vazba z písemných prací přichází k žákům se zpožděním, není vytvářen návyk sebekontroly. Dílčí úspěchy žáků nejsou vždy bezprostředně oceňovány pozitivním hodnocením (např. formou pochvaly či povzbuzením), a to ani u žáků mladších věkových skupin.

Pravidla jednání mezi učiteli a žáky jsou dána dominantní rolí učitele, žáci je znají a vesměs respektují. Pouze v menší míře byly vzájemné vztahy učitel – žák rozvíjeny na bázi partnerské důvěry, která se kladně promítala do celkového klimatu výuky. Běžně užívaný způsob řízení výuky a vyžadování krátkých konkrétních odpovědí nevytváří dostatečný prostor pro rozvoj komunikativních dovedností. Verbální a věcné vyjadřování učitelů má velmi dobrou úroveň s individuálními rozdíly podle metodické a odborné zdatnosti.

Celkově je úroveň výuky ve sledovaných přírodovědných předmětech hodnocena jako průměrná.

Hodnocení kvality vzdělávání

Časová týdenní dotace ve sledovaných předmětech odpovídala učebním plánům vzdělávacího programu Základní škola. Většina vyučovacích hodin byla vyučována učiteli s odbornou a pedagogickou způsobilostí pro základní školy. Pro výuku řady předmětů jsou zřízeny odborné učebny. Škola je vybavena obvyklými učebními pomůckami (některé jsou však zastaralé a značně opotřebené, což platí i pro některé učebnice) a běžnou audiovizuální technikou. Podařilo se rozšířit počítačovou učebnu a zakoupit moderní didaktickou techniku pro výuku přírodovědných předmětů. Náročnost učiva a stavba vyučovacích hodin odpovídaly možnostem a věku žáků. Nejčastěji používanými vyučovacími metodami byl výklad, rozhovor se žáky, práce žáků s učebnicemi, zápisy a procvičování učiva v sešitech. Učitelé byli na vyučování připraveni. Komunikace a interakce se odehrávala podle přijatých pravidel, nebyly pozorovány závažné projevy nežádoucího chování.

Na základě výše uvedených zjištění byla úroveň plánování a přípravy výuky hodnocena jako průměrná, personální, materiální a psychohygienické podmínky jako velmi dobré. Účelnost a vhodnost organizace výuky, použitých forem a metod práce byly hodnoceny jako průměrné, což platí i pro motivaci a způsob hodnocení žáků a úroveň spolupráce a komunikace mezi žáky navzájem a mezi žáky a pedagogy.

Celkově byla kvalita vzdělávání hodnocena jako průměrná.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ

Plánování

Dlouhodobé záměry školy jsou stručně zachyceny v Celoročním plánu práce na školní rok 2000-2001, který byl vydán 1. září 2000. Koncepce rozvoje školy na delší období (shodné např. s čtyřletým funkčním obdobím městského zastupitelstva či s čtyřletým funkčním obdobím ředitele školy) by s přihlédnutím ke znění § 15 odstavec 2 písmeno a) zákona č. 564/1990 Sb. zasluhovala detailnější zpracování (včetně např. podmínek pro přijetí do tříd s rozšířenou výukou). Nicméně hlavní záměry školy jsou ve výše uvedeném dokumentu formulovány zřetelně. Pracovníci školy se s nimi identifikují a stoupající počty žáků školy svědčí o tom, že veřejnost zaměření školy dovede ocenit. V souvislosti s nárůstem počtu žáků školy je třeba se zmínit, že rada města se 4. prosince 2000 zabývala rozdělením města na spádové obvody

bílaveckých škol, ale usnesení rady města (byť se odvolává na § 14 odst. 1 zákona č. 564/1990 Sb.) nemá formu obecní vyhlášky.

Ostatní dokumenty školy z oblasti plánování mají běžnou úroveň. Jde o plán výchovného poradce (kromě bodů, které jsou zmíněny, by v něm mohla být zahrnuta i povinnost provádět spolu s třídními učiteli diagnostiku tříd - sociogramy, dotazníky, ankety - jako součást prevence negativních jevů), celoroční plán práce školní družiny, plán vycházek a exkursí, plán dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

Hodinová dotace jednotlivých předmětů je plánována v souladu s požadavky učebních plánů vzdělávacího programu Základní škola. Tematické plány byly zpracovány pro všechny předměty. Tematické plány měly běžnou úroveň, která zajišťuje návaznost učiva mezi jednotlivými ročníky a vylučuje obsahovou duplicitu, vykazovaly však často četné prvky formálnosti, zejména časté zpracování podle obsahu a řazení jednotlivých kapitol v používaných učebnicích a malá časová rozpracovanost větších tematických celků. Ve většině případů byly tematické plány v souladu s osnovami vzdělávacího programu Základní škola. Výjimku představovaly některé z tematických plánů zpracovaných pro matematiku a cizí jazyky. Problémy spojené s plánováním výuky matematiky a cizích jazyků byly podrobněji uvedeny v oddílu HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ v pasážích věnovaných oběma předmětům.

Organizování

Hlavní zásady a pravidla, podle nichž se řídí chod školy, jsou zachycena v dokumentu z 1. září 1999 s názvem Organizační řád školy. V jeho prvním oddílu jsou stručně shrnuty poslání školy a změny v dlouhodobé koncepci školy (ukončení rozšířené výuky cizích jazyků do dvou let, tj. do roku 2001). V této části dokumentu je při popisu povinností správců kabinetů nesprávně použit termín „hmotná odpovědnost“.

Řád školy uvádí, že přestávka mezi dopoledním a odpoledním vyučováním trvá 55 minut, nikoli 60 minut, které požaduje § 9 odst. 2 vyhlášky č. 291/1991 Sb., o základní škole. V tomto školním roce ovšem není žádná třída či skupina žáků, kteří absolvují odpolední vyučování, krácením postižena. Fakticky je jejich polední přestávka delší než 60 minut.

Dokument s názvem Vnitřní řád školy uvádí pouze povinnosti žáků a požadavky, které školy na ně klade. Vyváženosti řádu školy by prospělo formulování práv žáků vycházející z úmluvy o právech dítěte. Vnitřní řád školy obsahoval pokyn, aby se žáci, kteří zameškají 30 % z hodinové dotace absolvovali komisionální přezkoušení. Škola skutečně podrobovala žáky komisionálnímu přezkoušení, které je v rozporu s § 11 vyhlášky č. 291/1991 Sb. Zkoušení probíhalo ještě před koncem klasifikačního období, před klasifikační poradou v 1. a 2. pololetí školního roku 1999-2000. Vyučující tedy mohli při konečné klasifikaci přihlédnout i k průběžné klasifikaci. V průběhu inspekce ředitel školy pozastavil platnost bodu, který požadoval komisionální přezkoušení z výše uvedeného důvodu. Žáci tedy už nebudou v školním roce 2000-2001 podrobováni komisionálním zkouškám, které jsou v rozporu s platnými předpisy. Pochybení školy bylo, alespoň částečně, v průběhu inspekce opraveno.

V dodatku k Řádu školní družiny z 4. září 2000 je citováno, že zřizovatel schválil výjimku z počtu žáků v odděleních školní družiny. Počet žáků zapsaných v oddělení školní družiny je určen § 2 odstavcem 1 vyhláškou č. 87/1992 Sb., o školních družinách a školních klubech. Zřizovatel nemá právo tento počet zvýšit. Ustanovení § 2 odstavce 1 vyhlášky č. 87/1992 Sb. o počtu žáků v oddělení není ve škole v současné době porušováno, protože škola využívá možností daných § 6 odstavcem 3 zmíněné vyhlášky.

Řády odborných učeben jsou zpracovány. Náplň práce ředitele školy a dalších členů vedení

školy je stanovena písemně. Náplň práce třídních učitelů by mohla být doplněna o povinnost věnovat se diagnostice třídy, jak to bylo uvedeno v bodě Plánování v této zprávě.

Povinná dokumentace školy je vedena. Při kontrole zatím posledního zařazení do sítě škol čj. OSO 660/99 z 14. září 1999, zřizovací listiny školy čj. MZ-8/91 z 10. prosince 1991, kulatého a podlouhlého razítka školy bylo zjištěno, že ani jeden z tří rozdílných názvů školy se neshoduje s § 2 odst. 3 vyhlášky č. 291/1991 Sb. Nová razítka byla pořízena v průběhu inspekce. Ředitel školy nemohl v době inspekce předložit stavební posudek či vyjádření k užívání budovy.

Při kontrole rozhodnutí o odkladu povinné školní docházky bylo zjištěno, že kontrolovaná rozhodnutí jsou (až na jeden případ, kdy chyběla žádost zákonných zástupců) doložena potřebnými odbornými posudky. Ústní žádosti zákonných zástupců o odklad školní docházky byly v řadě případů až dodatečně doloženy písemnou žádostí po datu vydání rozhodnutí.

Pracovní náplň výchovné poradkyně je specifikována skupinami žáků, kterým věnuje v problematice výchovy a vzdělání převážnou pozornost: jedná se o výchovné problémy, sociální prevenci, reedukaci žáků s vývojovými poruchami učení, profesionální orientaci, kriminální a drogová prevenci. Výchovná poradkyně absolvovala předepsané kvalifikační studium, funkci vykonává od roku 1997.

Plán práce výchovné poradkyně koresponduje s celoškolním plánem, vytýčené úkoly mají celoroční i krátkodobé zaměření. K dlouhodobým úkolům patří spolupráce s pedagogicko-psychologickou poradnou, vedení evidence žáků s vývojovými poruchami učení a chování, žáků talentovaných, kooperace v oblasti prevence sociálně patologických jevů a řešení výchovně vzdělávacích problémů žáků (s třídními učiteli nebo vedením školy), systematická informační činnost v profesionální orientaci vycházejících žáků. Výchovná poradkyně je zařazena do širšího poradního sboru ředitele školy.

Problematiku žáků se specifickými poruchami učení řídí speciální pedagožka. V letošním školním roce škola eviduje 30 žáků, u nichž na doporučení pedagogicko-psychologické poradny probíhá v 11 skupinách ambulantní reedukační péče, kterou vedou pověřeni pedagogové školy. Individuální učební plány, s nimiž byli rodiče prokazatelně seznámeni, jsou po obsahové i formální stránce málo propracované, konstatují stav, ale nestanovují prostředky, jak dosáhnout vytýčených cílů, chybí nabídka možnosti hodnotit prospěch žáka širším slovním hodnocením.

V rámci péče vykonává výchovná poradkyně individuální pohovory se žáky, zúčastňuje se konzultací a jednání výchovných komisí. Seznamuje s problematikou výchovného poradenství ostatní pedagogické pracovníky na pracovních poradách, pedagogických radách, prostřednictvím nástěnek a vývěsek. Je v kontaktu s ostatními speciálními a specializovanými pracovišti, středními školami, organizuje exkurze a besedy určené pro vycházející žáky. Pro kontakt s rodiči jsou stanoveny konzultační hodiny, jednání probíhají i individuálně po domluvě.

Vedení a motivování pracovníků

Ředitel školy se snaží ve školní praxi realizovat nové podněty ve vzdělávání (např. rozšíření počítačové učebny spolu se zapojením většího počtu pedagogických pracovníků do práce s počítači a internetem, i když dle jeho vyjádření někteří pedagogové nejeví o tuto oblast potřebný zájem). Ředitel podporuje vstřícnou a klidnou pracovní atmosféru ve sboru. Vyžaduje také přijetí osobní odpovědnosti za výsledky práce. Část kontrolních pravomocí přenáší na své podřízené.

V době orientační inspekce pracovalo ve škole 37 pedagogických pracovníků. Věkové složení

pedagogického sboru je poměrně příznivé, jelikož jsou vcelku rovnoměrně zastoupeny věkové kategorie pedagogických pracovníků do 35 let (10), od 35 do 45 let věku (9) a od 45 let do 55 let věku (10). Učitelky čerpající mateřskou dovolenou zastupuje v tomto školním roce šest učitelek v důchodovém věku. Tři pracovníci zaměstnaní jako učitelé nezískali odbornou a pedagogickou způsobilost pro výuku na základní škole. Dva z nich ovšem zahájili studium učitelství 1. stupně na vysoké škole. Další z vyučujících sice získala pedagogickou způsobilost pro výuku na 2. stupni základní školy, ale převažující část přímé výchovné práce plní na 1. stupni základní školy.

Pro začínající pracovníky byli ustanoveni uvádějící učitelé. Ředitel školy upravil podmínky práce metodických orgánů a jejich předsedů ve vnitřním předpisu č. 6 z 30. srpna 2000. V něm je v bodě 6 písm. c) uvedeno, že zájem o metodickou pomoc „... musí vycházet od těchto (rozuměj začínajících a neaprobovaných, pozn. vedoucího inspekčního týmu) učitelů“. Vhodné by ovšem bylo vypracovat vzorový plán uvádějícího učitele a vyžadovat jeho plnění jako pracovní povinnost.

Ředitel školy vypracoval kritéria pro přiznávání osobních příplatků. Všichni pracovníci školy jsou s nimi seznámeni, jsou totiž vyvěšena na nástěnce ve sborovně školy. Znění, jež bylo v průběhu inspekce předloženo, bylo doplněno podpisem předsedy odborové organizace a razítkem ČMOS. Evidence podkladů pro osobní hodnocení je vedena. Zatím však nebyla vypracována kritéria pro přiznávání osobních příplatků pro ostatní zaměstnance školy.

Kontrolní mechanismy

Kontrolní a hospitační činnost se řídí plánem. Členové inspekčního týmu však konstatovali nedůslednost při kontrole práce metodických orgánů a dílčích úkolů celoročního plánu práce. Vedení školy nevěnuje dle mínění inspekčního týmu dostatečnou pozornost hodnocení začínajících a nekvalifikovaných učitelů. Méně, než je třeba, jsou využívány informace zpětné vazby. Pro hodnocení výsledků vzdělávání v matematice vedení školy v tomto školním roce nepoužilo vlastní kontrolní práce a testy, i když v předchozích letech byly využity testy Kalibro. Kontrolní práce připravované učiteli slouží pouze pro jejich potřebu. Čtvrtletní práce sestavují společně nebo o jejich obsahu diskutují, obtížnost úloh přizpůsobují kvalitě třídy.

Další kontrolní zjištění nejsou vždy prováděna včas a důsledně. Svědčí o tom např. nedostatky ve vyplňování třídní dokumentace. Při soustavné kontrole třídní dokumentace by drobné nedostatky, které se v záznamech opakují po delší období, mohly být průběžně opravovány. Jde kromě jiného i o zmatečné hodnocení žáků v 1. pololetí 1. ročníku. Chybějící podpisy na protokolech z opravných zkoušek z roku 2000 byly v průběhu inspekce okamžitě doplněny. Kontrolu protokolů ovšem mělo vedení školy provést souběžně s vydáváním vysvědčení po opravných zkouškách na konci srpna 2000. Kontrola nebyla účinná ani v případě evidence nákupu základních školních potřeb pro integrované postižené žáky. Faktury sice dokládají celkový nákup v hodnotě 200 Kč na jednoho integrovaného postiženého žáka, ale vedení školy nebylo schopno doložit, že každý z postižených žáků skutečně dostal základní školní potřeby v hodnotě 200 Kč (tedy ani více ani méně). Školní rok 2000-2001 dosud neskončil, takže nelze hovořit o porušení platné legislativy v tomto školním roce. Ovšem zpětná kontrola výdajů na základní potřeby v předchozích školních rocích by potvrdila obdobný stav jako v školním roce 2000-2001 v době inspekce.

Hodnocení kvality řízení

Řediteli školy se v období od předchozí inspekce podařilo realizovat řadu pozitivních kroků (omlazení pedagogického sboru, rekonstrukce sportovního areálu školy, probíhající

výstavba tělocvičny). Některým oblastem, které jsou uvedeny v závěru inspekční zprávy, bude třeba v příštím období věnovat pozornost. Kvalita, rozsah a účelnost plánování vzhledem k velikosti a podmínkám školy byly hodnoceny jako průměrné, kvalita a funkčnost organizačního uspořádání školy a informačních systémů jako velmi dobré. Systém, rozsah a efektivnost vedení a motivování pracovníků byly hodnoceny jako průměrné, kvalita systému, rozsahu a účinnosti kontrolních mechanismů byla hodnocena jako průměrná. Systém výchovného poradenství je propracovaný, plánovitý, jeho funkce vychází z podmínek školy.

Celkově byla kvalita řízení školy hodnocena jako průměrná.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Sportovní aktivity

Při škole je zřízen Školní sportovní klub Raiffeisen Bílovec (dále ŠSK). Mezi tímto klubem a základní školou je uzavřena písemná smlouva, jejímž předmětem je personální i materiální zabezpečení vyučovacího a sportovního procesu žáků tříd s rozšířenou výukou tělesné výchovy. V klubu vyvíjí celoroční aktivní činnost sedm družstev se zaměřením na kopanou (chlapci) a tři družstva odbíjené (dívky).

ŠSK uzavřel dne 25. července 2000 písemnou smlouvu o spolupráci mezi Českomoravským fotbalovým svazem a ŠSK s účinností od 1. srpna 2000 na dobu určitou do 30. června 2001.

Pro žáky jsou ve škole organizovány soutěže ve florbalu, malé kopané, kopané, odbíjené, v maratónské štafetě, atletické olympiádě. Sportovní zaměření školy je propagováno tzv. sportovním dnem.

Žáci prezentují školu výbornými sportovními výsledky v rámci okresu i regionu. Největších úspěchů je každoročně dosahováno v soutěžích kopané a odbíjené.

Školní družina

Školní družina (dále jen ŠD) má v současnosti zřízena dvě oddělení. Cílová kapacita uváděná v rozhodnutí o zařazení do sítě škol je devadesát dětí. Každé z oddělení má zapsáno 25 žáků k pravidelné docházce a dalších pět žáků navštěvuje ŠD nepravidelně a jsou evidováni v knize docházky. První oddělení pro žáky 1. a 2. ročníku je umístěno v kmenové učebně 1. ročníku na odloučeném pracovišti. Druhé oddělení pro žáky 2. – 4. ročníku je umístěno v samostatné místnosti hlavní budovy školy. Prostorové podmínky, zvláště druhého oddělení, nejsou optimální. K činnosti jsou rovněž využívány zahrada mateřské školy a školní hřiště. Žáci mají k dispozici audiovizuální techniku, didaktické hry a různé typy stavebnic. Zájmové kroužky ŠD neorganizuje, zájmovou činnost žáků zajišťuje blízký dům dětí a mládeže a škola. Provoz je zajištěn v obou odděleních ráno od 6:30 do 7:50 hod a odpoledne od 11:30 do 16:00 hod. Pitný režim je umožněn v prvním oddělení konvicí s čajem, žáci druhého oddělení mají k dispozici nápojový automat a vlastní nádoby s čajem z domova. Zřizovatel stanovil poplatek za pobyt dítěte ve ŠD obecní vyhláškou na 70 Kč měsíčně. Jen asi dvě třetiny vybrané částky zůstávají k dispozici škole na nákup materiálu a pomůcek pro provoz ŠD. Hlavní úkoly zachycené v celoročním plánu přímo navazují na výchovně vzdělávací cíle školy.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- zařazení do sítě škol čj. OSO 660/99 z 14. září 1999

- zřizovací listina školy čj. MZ-8/91 z 10. prosince 1991
- posudek okresního hygienika k zařazení do sítě škol čj. 9612-231.4/95 z 27. listopadu 1995
- povolení změny užívání stavby (část objektu mateřské školy na učebny základní školy) čj. výst/330/3264/99/Ju z 16. února 2000 vydané odborem výstavby a územního plánování
- závazný posudek k změně užívání stavby (část objektu mateřské školy na učebny základní školy) čj. 5519.231.4/99 z 1. září 1999 vydaný okresním hygienikem
- rozvrhy žáků školy ve školním roce 2000-2001
- statistický výkaz zpracovaný k 30. září 2000
- záznamy z pedagogických rad v roce 2000
- rozhodnutí o odkladech povinné školní docházky (včetně podkladů) v roce 2000
- protokoly z opravných zkoušek z roku 2000
- třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy žáků 1. - 5. ročníku navštěvujících školu v školním roce 2000-2001
- výroční zpráva školy za školní rok 1999-2000 a zpráva o hospodaření v roce 1999
- celoroční plán práce školy z 1. září 2000 a další plány (plán práce výchovné poradkyně, celoroční plán práce školní družiny, plán vycházek a exkursí, plán dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, tematické plány pro školní rok 2000-2001, plán kontrolní a hospitační činnosti na školní rok 2000-2001)
- organizační řád školy z 1. září 1999 (řád školy, řady odborných učeben, vnitřní řád školy, povinnosti třídního učitele, vnitřní řád školní družiny)
- kritéria pro přiznávání osobních příplatků a odměn
- faktury dokládající nákupy základních školních potřeb proplácených ŠÚ Ostrava
- evidence problémových žáků a individuální plány
- dokumentace školní družiny

ZÁVĚR

Pozitiva

- promyšlené zlepšování podmínek pro rozšířenou výuku tělesné výchovy založené na spolupráci se zřizovatelem, bez jehož soustavné podpory by nebylo možné realizovat tak náročné akce, jako je např. výstavba velké tělocvičny
- prezentace školy na veřejnosti, a to nejen úspěchy sportovními, ale také úspěchy v ostatních předmětech (např. konverzační soutěže v německém a anglickém jazyce)
- učebna informatiky a připojení školy na internet

Negativa

- přetěžování žáků učivem, které není v osnovách příslušného ročníku (nejedná se o učivo rozšiřující)
- převažující hromadné formy výuky s převládající jednosměrnou komunikací od učitele k žákům, soustředěnost učitele na učební obsah a jeho předávání žákům
- nerespektování výkonových potřeb žáka (potřeby samostatnosti, kompetence, úspěšného výkonu)

- v průběhu vyučování nejsou v potřebné míře uplatňovány cílené relaxační činnosti a s ohledem na věkové zvláštnosti soutěživé a hravé prvky

Doporučení

- vypracovat a po projednání v pedagogické radě a radě školy uvést v praxi vnitřní zásady hodnocení a klasifikace
- přijmout opatření, která zajistí splnění osnov předmětu cizí jazyk v nejvyšších třídách
- rozdělit učivo anglického a německého jazyka uvedené ve vzdělávacím programu do jednotlivých ročníků, případné přesuny učiva do jiné etapy podložit důvody pedagogickými
- posilovat komunikativní funkci jazykové výuky pravidelným zařazováním dialogů zaměřených na interpersonální situace a transakční situace
- do náplně práce metodických orgánů zařadit problém diferencované výuky, hodnocení a klasifikace jako součást pozitivní motivace, tedy problematiku vlastní výuky, metod a forem práce
- v rámci finančních možností obnovit učebnice matematiky a přírodopisu na 2. stupni, doplnit kabinet moderními učebními pomůckami, metodickými materiály a odbornou literaturou pro učitele
- zpracovat systém ověřování výsledků učení ve všech předmětech, zejména v matematice
- zajistit metodické vedení nekvalifikovaných a méně zkušených učitelů; umožnit vzájemné náslechy, hospitace u kvalifikovaných učitelů i v rámci okolních škol, účast ve vzdělávacích kurzech obsahově zaměřených na metodiku výuky
- průběžně sledovat plnění osnov, doplnit tematické plány o změny z dodatku k vzdělávacímu programu Základní škola
- v závěrech hodin věnovat dostatek času na jejich vyhodnocení i na sebehodnocení žáků
- při vyplňování třídních výkazů a katalogových listů respektovat pokyny, jež jsou v třídních výkazech uvedeny
- umožnit dvěma žákům 1. stupně, kteří byli nuceni opakovat ročník v rozporu s platnou legislativou (jde o pochybení jiných škol), aby mohli získat základní vzdělání absolvováním 9. ročníku po ukončení povinné školní docházky

Oblast kvality vzdělávání byla hodnocena jako průměrná, i když úroveň výuky tělesné výchovy (nejen ve třídách s rozšířenou výukou tělesné výchovy) a úroveň výuky českého jazyka byly hodnoceny jako velmi dobré. Kvalita řízení byla hodnocena jako průměrná. Nebylo zjištěno neefektivní nakládání s finančními prostředky přidělenými ze státního rozpočtu.

Škola byla celkově hodnocena jako průměrná.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Vladislav Vančura
Členové týmu	Mgr. Věra Dufková
	Mgr. Šárka Hanušová
	Mgr. Jiří Šrubař
	Mgr. Pavel Tisovský

V Ostravě dne 7. února 2001

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 2001-02-22

Razítko

Ředitel školy	Podpis
Mgr. Bohumír Vlček

Předmětem inspekce bylo zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 8 téhož zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Průměrný	Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň
Pouze vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.
Plní, je v souladu	Dodržuje, čerpá účelně, efektivně
Neplní, není v souladu	Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI

Příslušný orgán státní správy: Okresní úřad Nový Jičín, referát školství, Štefánikova 9, 741 11 Nový Jičín	2001-03-13	146 267/01-05 043
Zřizovatel: Město Bílovec, Slezské nám. 1, 743 01 Bílovec	2001-03-13	146 268/01-05 043
Rada školy: Mir. Kratochvíl, U Splavu 308, 743 01 Bílovec	2001-03-13	146 269/01-05 043

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
---	---	Připomínky nebyly podány.